

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni " 500
Instituții, Cluburi și Proprietari " 2000
Un număr vechi " 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directorii-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director: AL. MUNTEANU

Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

Diracția 3.26.60.
TELEFON: Administrația 3.26.60
Redacția și provincia 3.26.69

D. general Bădulescu are cuvântul!.

Am făcut ieri o vizită la O. N. E. P., ca să ne dăm seama de stadiul în care se află lucrările noilor tribune.

Însă, stadiul de Dealul Spirei va putea adăposti, în zilele de mari manifestări sportive, mulțimea care se înghesuia până acum, fiecare loc incomod fiind disputat de câte trei spectatori.

Ne referim bineînțeles la peluze, la locurile populare ocupate de marea masă a spectatorilor, aceia cari merită toată atențiunea conducătorilor sportivi.

S'a dovedit deci încă odată că tenacitatea, plină de entuziasm, a animatorului Onef-ului, d. general Virgil Bădulescu, poate urni din inerta-bine cunoscută chiar și oficialitatea noastră.

Noile tribune, cari se ridică pe splendidul teren de la Gib, se fac cu ajutorul material al Municipiului ce a acordat în acest scop suma de șase milioane lei. A acordat acești bani. Să nu bănuim însă cu titlul de investiție edilitară. Ci pur și simplu ca împrumut. Municipiul îi va recupera deci banii, conform convenției încheiate cu Onef-ul, prin prelevarea unei cote-părți, din sumele realizate drept încasări la manifestările sportive ce se vor desfășura pe terenul O. N. E. P.

E drept, Municipiul putea da acești bani a fonds perdu. Pentru că, în definitiv, construirea sau mărirea capacității tribunei unui stadion, care face fală unui oraș, sunt pur și simplu o investiție, edilita-

D. GENERAL BĂDULESCU

ră, așa cum ar fi de pildă deschi-derea unor străzi sau construirea unei piețe, în genul celei ce se proiectează, a pieței 8 Iunie.

Mai ales că Municipiul București nu dă banii săi pentru construirea noilor tribune. Căci Municipiul nici n'are bani proprii. El dă BANII NOSTRI, ai tuturor cetățenilor, ai tuturor impozabililor în ca-

litate de reprezentant al colectivității bucureștene.

În toată Europa Centrală, în Italia, în Franța, pretutindeni, nu există oraș mare fără stadion municipal.

Și dacă o să ni se obiecteze că și la noi există de mult proiectul unui stadion municipal, vom răspunde că nu avem nevoie de planuri cari sunt făcute pentru a fi înmormântate în cartoane, ci de realizări, realizări prompte.

Totuși, să nu facem șicane primăriei. Cu titlu de donație sau cu titlu de împrumut rămâne o biruință atât de mare a ideii sportive, în planurile de realizări municipale ale edililor noștri, încât nu merită să ne oprim la chestiuni de detalii.

Idea sportului ca factor național și social e în plină evoluție și nimic nu o va mai opri.

Azi primăriei, mâine Statul, prin legea O.E.T.R., își dau seama că trebuie, în orice chip, să ajute și să stimuleze inițiativele ce au făcut până acum în țara noastră atâtea lucruri frumoase, în domeniul sportiv.

Deci, azi e împrumut, mâine va fi pur și simplu realizare edilitară. Căci stadionul O.N.E.F., care are un gazon și piste de atletism cum sunt puține în Europa, trebuie să ajungă să aibă și tribune în beton, cari să adăpostească șasezeci până la o sută de mii de oameni. Dar acestea sunt de domeniul viitorului.

Decandată, vom face doar o remarcă, menită să întunece oarecum entuziasmul care, oriunde rezervă am fi făcut, ne-a cuprins văzând cum se ridică temeliele de beton ale viitoarelor tribune.

Conform caetului de sarcini și de vizului întocmit de antreprenorul lucrărilor, tribunele ce se construiesc trebuie să fie gata, predate Onef-ului, în ziua de 7 Maiu.

Din nefericire, impresia noastră, după ritmul în care am văzut că se urmează lucrările, este că în nici un caz, cu numărul actual de lucrători, nu se va putea ajunge cu tribunele terminate la termenul indicat.

Ne este egal nouă, este egal sportului românesc, dacă antrepriza lucrărilor, va fi sau nu obligată, la plata unor daune de întârziere.

Ceeace ne interesează pe noi și ceea ce interesează sportul românesc este ca în ziua matchului România-Jugoslavia, stadionul Onef-ului să poată adăposti cu ușurință zecile de mii de sportivi, cari vor veni să aplaude ecurile României.

D. general Virgil Bădulescu are cuvântul...

Al. Munteanu

Rudolf Caracciola a câștigat „Marele premiu Monaco“

Unul dintre „Marile premii“ automobiliste din Europa s'a consumat. Într-o organizare desăvârșită s'a alergat în ziua de 13 Aprilie, „Marele premiu Monaco“, probă de viteză pură pe circuit închis.

Intrecerea a strâns la plicare elita alergătorilor europeni și aceștia și-au disputat înăltătea cu o înversunare ce nu se întâlnește în orice împrejurare.

Startul a intrunit un lot de 18 concurenți și cursa s'a desfășurat, dela început, în alură infernală, Rudolf Caracciola fiind acela care a condus tot timpul.

Tazio Nuvolari, Achille Varzi și apoi Hans Stuck au fost, pe rând, foarte amenințatori. În schimb, Louis Chiron, unul dintre marii favoriți ai întrecerii a sfârșit printre neclasați.

Alergată pe 100 tururi (318 km.), cursa a dat prilej celor patru protagoniști ai ei, să bată, în mai multe rânduri, recordul turului.

CLASAMENTUL

1. RUDOLF CARACCIOLA, pe

Mercedes-Benz, în 3 ore 49 min. 20 sec. $\frac{4}{10}$, cu o juteală mijlocie de 83 km. 195 pe oră.

2. Achille Varzi, pe Auto-Union, în 3 ore 51 min. 09 sec. 5.

3. Hans Stuck, pe Auto Union.

4. Tazio Nuvolari, pe Alfa Romeo.

5. G. Farina, pe Alfa Romeo.

6. Jean Pierre Wimille, pe Bugatti.

7. Raymond Sommer, pe Alfa Romeo.

8. Ghersi, pe Maserati.

9. Williams, pe Bugatti.

Un record a lui Nurmi serios amenințat

LONDRA 16 (Intersport). — Englezul Eaton a alergat la Birmingham șase mile în 29 m. 36 s. 4.

Performanța alergătorului englez amenință, în mod serios, recordul mondial, proprietatea lui Nurmi.

O competiție a Micii Antante, plus Franța

Cu prilejul vizitei d-lui Valousek, s'a studiat proiectul unei cupe la care să participe campionii Franței, Cehoslovaciei, Jugoslaviei și României. Primul turneu ar avea loc în 1937 la Paris

După cum se știe, echipa Slaviei a avut conducător în turneul pe care l-a făcut la București pe d. Valousek, vicepreședintele acestei grupări și unul din cei patru vicepreședinți ai federației de football cehoslovac.

Oficialul ceh a avut la București o serie de convorbiri cu reprezentanții oficialității noastre, în cari convorbiri s'au ventilat multe propuneri în vederea unei colaborări mai strânse între aceste două federații.

Principial, s'a convenit ca în cursul anului 1937 — anume în ziua de 10 Mai — să se joace la București matchul internațional Cehoslovacia-România.

D. Valousek și-a asumat sarcina de a convinge pe colegii săi din federația cehă să primească propunerea României și să înscrie acest match în calendarul internațional al Cehoslovaciei.

Cercurile noastre oficiale, cari au

primit garanții serioase din partea d-lui Valousek, sunt foarte optimiste și consideră aproape angajat acest match.

D. VALOUSEK

Proecul d-lui ing. Balaci

Tot cu prilejul acestor convorbiri, d. ing. Balaci, secretarul general al Ripensiei, a făcut o propunere cu adevărat senzațională.

După cum se știe, oficialitatea noastră este hotărâtă să renunțe la Balcaniada. Ceeace i-ar fi foarte ușor.

Problema care ar rămâne ar fi însă: Ce ce va pune în loc?

D. Balaci a propus și d-ni Valousek și Octav Lu-chide cari erau de față s'au declarat încântați de această propunere, ca să se organizeze o competiție care să reunească într'un turneu după sistemul Cupei balcanice, echipele campioane ale țărilor din mica Antantă (Cehoslova-

cia, Jugoslovania, România) și a Franței.

Turneul să se desfășoare în decurs de o săptămână, în fiecare an în altă Capitală a celor patru țări participante.

Primul turneu ar urma să aibe loc la Paris, în cadrul expoziției internaționale din vara anului 1937.

*

Este inutil să insistăm asupra importanței acestui proiect. O pot sesiza chiar cei mai noivi în materie de football.

Vom adăuga însă că e vorba de o propunere — de o foarte frumoasă propunere — și că reprezentanții federațiilor cehă și română au găsit-o admirabilă, luându-și obli-

gația de a acționa intens pentru realizarea ei.

În ce privește federația noastră avem convingerea că nu se va pre-cupeți nici un efort pentru a se pune în practică o idee strălucită.

Matchul cu BERLINUL va avea totuși loc

F. R. R. a selecționat echipa

În ședința de aseară, Biuroul federal a selecționat pentru dep-lasarea la Berlin următorii jucători:

SPORTUL STUDENȚESC: Ascanio Damian, C. Dinescu, Ilie Tarabaga, Ștefan Ionescu, Eustaji Mărcușescu și Gh. Fântăneanu.

TENNIS CLUB ROMÂN: N. Chrissoveloni, Ion Popa, Ștefan Bărsan și Andrei Mateescu.

P. T. T.: V. Anastasiade, C. Florea, C. Epure și Vasile Niculescu.

STADIUL ROMAN: S. Burlescu, Tudor Ioan și Ion Ieremia.

CFR: Gogu Ștefescu, L. Koerner și Crăciunescu.

VIFORUL DACIA: C. Beju.

Toți ceilalți jucători ce au figurat în lotul selecționabililor vor fi la dispoziția cluburilor lor și vor putea juca la acestea chiar în ziua de 19 Aprilie.

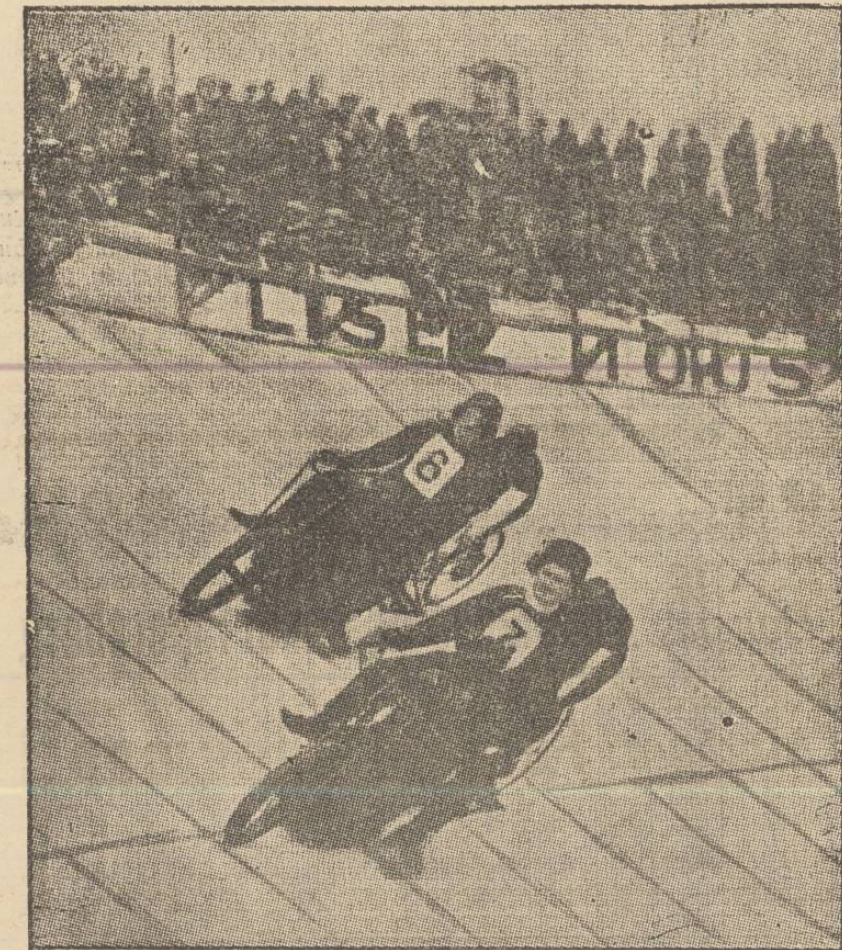
Jucătorii indicați mai sus, selecționați pentru dep-lasarea la Berlin, sunt la dispoziția echipei naționale și vor fi prezenți pe terenul U. F. S. R. în ziua de Duminică 19 Aprilie la orele 16, în vederea matchului cu VfR-ul Dacia.

Toți acești jucători vor aduce pentru această zi dovezi de satisfacerea serviciului militar și buletinul biuroului populației.

Rămân sub observația biuroului federal, însă vor juca în cluburile lor, jucătorii Dinu Moscu și A. Mărășescu.

ANONIM la noi, în Franța VEDETA

Cursele cicliste cu antrenament mecanic cunosc mari succese la Paris

Cursele cicliste cu antrenament mecanic sunt tinute în mare stimă la Paris. Reunimile se succed destul de des, și, toate, se bucură de un frumos succes de public.

Actualmente, în toată Franța se fac cele mai a-tente pregătiri în vederea unei cât mai reușite organizări a campionatului Franței de semi fond.

După cum este și natural, centrul acestor atențiuni este Parisul, care a dat și cel mai mare număr de înscriși.

Un număr atât de mare încât a necesitat două concursuri eliminatorii pe câte 100 km.

Cliseul alăturat arată una din fazele cele mai emoționante: momentul când Maréchal — unul din favoriții campionatului, — îl dublează pe Constant — un concurent destul de serios totuși.

Pe cliseu se mai remarcă deasemenea și asistența surprinzător de numeroasă — chiar pentru Paris — la o reuniune „eliminatorie“.

Un apel la „Uniune“

Când am citit proiectul de lege al O. E. T. R. am avut un sentiment de surpriză și de emoție. Articolele cari enumerau avantajile ce se acordă sportului — ne-am spus — echivalează, între ele, neajunsurile pe cari le-ar putea provoca etalizarea acestei manifestări.

Emoția noastră a fost însă scurtă. Proiectul a devenit, firește, lege.

O lege — care ca toate legile — a fost sancționată, apoi promulgată în Monitorul Oficial și, în sfârșit, pusă în raft. Căci dacă la vară are loc Olimpiada dela Berlin, nimeni, nici o federație nu se gândește să ceară ajutorul material necesar participării, dela Stat.

Legea de aia e lege. Să nu se a-plice... Mai ales atunci când e vorba de bani. De dat bani (că la luat, legile se aplică cu frenezia...)

Desigur, altfel e în alte țări, unde sportul nu e măcar etalizat.

Am citit în câteva ziare pariziene, sub semnătura unor distinși ziariști, apeluri patetice la guvernul francez, tot în legătură cu Olimpiada.

Chestiunea era cam așa. Guvernul a aprobat o subvenție de câteva sute de mii de franci (și valoarea francului o cunoașteți), iar presa, interpreta federațiilor sportive, se declara nesatisfăcută. Cereau surplus. Il cerea frumos, cu talent, cu accente de impresionant patetism.

Nu avem talentul și nici inspirația lirică a confrăților parizieni. Nu ne vom putea rădica deci la cînt-mile patetismului lor, în apelul cel-vom face.

Avem însă o sarcină mult mai ușoară, care nu are nevoie nici de talent, nici de lirism, pentru a do-

bândi ecoul cel-meritd.

Nu adresăm apelul guvernului — oamenilor acestora atât de sensibili și de artiști, Nu-l adresăm Statului.

Ci „Uniunii“. Unor oameni mai familiarizați cu sportul, cu durerile lui.

În două cuvinte sperăm că ne vom înțelege, că vom fi înțeleși.

Așa dar, iată despre ce este vorba. La olimpiadă, după cum știți, nu vom avea prea mulți reprezentanți. Nu sunt bani. Fiecare cum și cu cât o putea. Mând dela mând. Bani de la gură — ca să zicem așa.

Printre acestea și federația de rugby cu echipa ei națională.

Bani n'are federația. Dar se va face lumre și puncte și îi va strânge. Mai sunt câțiva oameni îndrăgostiți de sportul acesta și vor mai face ei un sacrificiu. Nu va fi nici primul și nici ultimul.

Dar tot n'o să ajungă.

Ni se spune însă că s'a cerut și „Uniunii“ o subvenție, după ce comitetul olympic a răspuns că nu are nici un ban. S'a cerut „Uniunii“ eroe 30.000 mii lei.

Știm, nici Uniunea nu preu înăta în fonduri. Deaceia, cerea federației de rugby nu a găsit încă soluționare.

La Olimpiadă, rugbyul va fi slab reprezentat. Vor fi eroe șase echipe naționale.

Între aceste șase echipe, România are șansa să ocupe un loc onorabil.

Du, d-le Plagino, știți mai bine decât noi acest lucru. Mai știți însă că fără cei 30.000 de lei, cari se cer forului ce conduce, dep-lasarea nu mai poate avea loc.

Ar fi păcat, nu?

Ion Vornic

F. R. B-ul va provoca astăseară, în numele lui Aurel Toma, pe Poppi Decico

Propaganda noastră a avut răsunetul cuvenit

Campionul Europei la categoria eococ, francezul Decico, intimidat de categoricele victorii ale lui Aurel Toma, a refuzat să respecte un contract în baza căruia se angaja să întâlnească pe campionul României, în vedeta unei reuniuni proiectată, la Palais des Sports din Paris, pentru data de 23 Aprilie.

Se pare că, spectrul pierderii titlului i-a sugerat lui Decico, această idee salvatoare. Și, pentru că refuzul să nu corespundă unei derobări dela datorile contractate, campionul Europei i-a împrinat un alt caracter.

Decico a pretins că înțelege să întâlnească pe Aurel Toma însă la o greutate cu 2 kg. mai mare, limitei superioare a categoriei pentru care deține titlul continental.

UN FEL DE A-ȚI PUNE TITLUL LA ADAPOST

Prin condițiunile impuse, campionul Europei își pune titlul la ada-post. Nu i se va putea imputa, în caz de înfrângere, nici măcar că este nedemn de titlul pe care îl deține. Va fi bătut în limitele unei categorii superioare și nimeni nu va avea dreptul să-i pună în discuție UN FEL DE A-ȚI PUNE TITLUL LA ADAPOST

Data campionatelor atletice de juniori a fost modificată

În ultima ședință a Biuroului F. R. A. s'a hotărât, printre altele, ca Naționalele de juniori, fixate la Cluj pentru 14-15 Septembrie, să aibă loc la 5 și 6 Septembrie.

Această modificare a fost se pare cerută de Liga Someș.

Totodată s'a decis ca meetingul național cu care ocazie se va inaugura stadionul municipal dela Plocești, să aibă loc la 15 Septembrie.

înăltătea în rândurile aceloră în fruntea cărora tronează în Europa.

REVERS-UL MEDALIEI

Este foarte probabil însă că, Poppi Decico să-și fi făcut și o altă

TOMA AUREL

socoteală: S'a gândit anume că, obligându-l pe Aurel Toma să crească în greutate, fortamente, campionul României ar fi pierdut din viteză și din mobilitate. Ca atare el ar constitui o țintă mai ușor de atins și, în consecință sortii de isbândă ai lui Decico s'ar fi înmulțit simțitor.

SOLUȚIA

Astfel stând lucrurile, singura cale de urmat de către Aurel Toma spre a-și revendica drepturile, a rămas aceea a provocării oficiale.

Desigur că, și la acest lucru s'a gândit Poppi Decico dar, în calculele lui nu a uitat să socotească și termenul de patru luni pe care regulamentul îl prevede în cazul unei provocări pentru un titlu continental.

Bănuește că, în timp de 4 luni

Jenny Dumitrescu

(Continuare în pagina 11-a)